

“IMPULSEM LES RENOVABLES”

El programa de la Unió Europea, dit *Fit for 55*, posa com a objectiu **assolir a l'any 2030 el 55% de reducció de les emissions que hi havia el 1990**. A Catalunya aquell any vam tenir unes emissions de 38,6 milions de tones de CO₂. Avui tenim unes emissions de 44 MtCO₂. Reduir el 55% des de 1990 vol dir que a **l'any 2030 hauríem de tenir unes emissions de 17,4 MtCO₂**. Fins avui els objectius de la Generalitat eren la reducció de les emissions del 40% respecte les de 2005, és a dir, un objectiu de 34,4 MtCO₂, el doble del nou objectiu del 2030. Des de 2016 les emissions de Catalunya gairebé són constants en 44 MtCO₂. **Catalunya està aturada i, fent-ho, està perdent oportunitats de futur, que inevitablement estaran vinculades al nou paradigma de sostenibilitat.**

La Unió Europea constata que la generació elèctrica i les indústries intensives en energia han disminuït un 42,8% les seves emissions en els últims 16 anys arran de l'aplicació del sistema *Emissions Trading System (ETS)* pel qual es va crear el mercat de CO₂. **Avui el valor del CO₂ en el mercat està per sobre de 60 euros/tCO₂, quan fa dos anys estava tot just a 15 euros/tCO₂.**

Aquest **augment afecta notablement el preu de l'electricitat**, fent menys competitiva la indústria i els serveis del país.

La Unió Europea ha decidit incloure en el mercat ETS l'aviació a partir de l'any 2025. Crea un nou mercat anomenat ESR pels combustibles de carretera i pels de calefacció, que anirà augmentant el preu de les emissions vinculades a aquestes activitats de forma progressiva, augmentant-ne els costos. A més, el nou paquet de mesures assigna emissions de reducció estrictes per a cada estat pel que fa al consum en edificis, transport domèstic i marítim, agricultura, residus i petites indústries. Aquestes mesures es prenen en base al nivell de PIB per càpita de cada estat. Pel que fa a l'agricultura i a la política forestal, estableix un objectiu global de la Unió Europea per a l'eliminació de carboni amb embornals naturals. Així, estableix que l'agricultura i el bosc siguin neutrals en CO₂ a l'any 2035, incloent l'ús de fertilitzants i la ramaderia. En aquest apartat es proposa plantar 3.000 milions d'arbres fins el 2030.

Pel que fa a la producció d'energia, es posa **l'objectiu en la generació renovable de tota l'energia en el 40% pel 2030**: transport, calefacció i aire condicionat, edificis i indústria. **Ara Catalunya té només el 5,3% d'energia renovable en energia primària, el 9,4% en energia final**. Especifica clarament que els estats han de promoure la bioenergia en forma de biomassa llenyosa. Essent pràctics, exigeix a l'administració pública la renovació anual del 3% dels seus edificis (2.300 milions anuals), creant una onada de rehabilitacions que creï llocs de treball i disminueixi els costos d'energia.

Pel transport de cotxes, s'és més restrictiu i es proposa una reducció d'emissions pels cotxes nous del 55% pel 2030 i del 100% pel 2035, amb la qual cosa vol dir que el cotxe de combustió es deixarà de fabricar el 2035. Aquí es premia als estats a planificar punts de recàrrega (750.000 punts a Catalunya) perquè n'hi hagi un d'elèctric cada 60 km. Pel que fa al transport marítim de vaixells de més de 5.000 tones, la reducció d'emissions serà del 6% el 2030, el 26% el 2040 i el 75% el 2050.

Finalment **la Unió Europea crea una protecció de fronteres pel CO₂**, per evitar que certs productes deixin de fabricar-se a la Unió Europea i entrin de fora amb CO₂ embegut, amb la figura del *Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM)* que, d'entrada, afecta a pocs sectors com acer, alumini, ciment, plàstics, productes químics i petrolers.

Totes aquestes mesures tindran un impacte notable en la nostra forma de viure, amb el risc que molta gent i empreses es vegin expulsades de l'economia. Per això, la Unió Europea ha decidit crear un **Fons Social del Clima amb 72.000 milions d'euros pel període 2025-2032**. Això vol dir que a Catalunya li toquen 172 milions d'euros per cada any del període. Però l'impacte de la política d'emissions en forma de cost de CO₂ serà d'uns 2.400 milions d'euros anuals de mitjana, cosa que deixa veure de cop la **pèrdua de riquesa de cap a 300 euros anuals per a cada català, uns 900 euros per família**. Encara hi hem d'afegir la pèrdua de l'economia de certs productes, com la desaparició de la gasolina i de la química derivada del petroli, en uns 5.000 milions d'euros, la pèrdua de producció de part del plàstic, o el canvi tipològic en el turisme amb la fi dels vols *low cost*.

L'impacte sobre l'economia catalana pot ser de tal magnitud que suposi una pèrdua notable d'activitat econòmica, de poder adquisitiu dels ciutadans i d'un nombre important de llocs de treball.

Per compensar aquesta pèrdua és bàsic **aprofitar les oportunitats que es troben en el canvi**, com són les inversions en el desplegament renovable, la creació de nova tecnologia i nous coneixements en la reducció d'energia, la construcció de bateries, la construcció de sistemes d'emmagatzematge elèctric amb centrals turbina-bomba, el desplegament de xarxes elèctriques intel·ligents, la reducció de residus, la generació de gas renovable amb residus urbans, forestals i de purins, ...

La Unió Europea marca com a objectiu que tota l'energia final sigui el 40% renovable, cosa que comporta que a Catalunya hi hagi 66 TWh renovables el 2030, contra 15,8 TWh que hi havia el 2019. Fer el camí comporta invertir en potenciar la biomassa fins a 4,1 TWh i els combustibles vegetals amb un objectiu de 3,1 TWh. L'energia de biometà i de gas renovable amb un potencial de 7,5 TWh tot just al principi del 2030 i la hidràulica no pot augmentar gaire més dels 4,7 TWh actuals. Per tot això cal que l'energia fotovoltaica i la eòlica assoleixin una producció de 52 TWh el 2030. Suposant que el parc marí de Roses es construeixi, amb una producció de 4,5 TWh, caldrà implantar una generació de 15 TWh en teulats domèstics industrials i agrícoles i parcs fotovoltaics a raó de 10 TWh en parcs fotovoltaics a terra i 22 TWh en parcs eòlics.

Si ho expressem en potència, la necessitat de generació fotovoltaica a teulats serà de 12 GW, la fotovoltaica a terra de 6 GW i l'eòlica de 7,3 GW.

Assolir aquests objectius demana crear un clima de consciència a la societat que només es farà si el relat és general, per part de la societat civil i per part de les administracions públiques. I, per fer-ho, cal frenar les pràctiques d'externalització del problema, de *Greenwashing*, car el ciutadà no entendrà fàcilment que hagi de fer unes coses i, en canvi, d'altres es traslladin a l'exterior. **El camí renovable de Catalunya ha de ser *in-site*, fet a casa.** Només així el relat serà coherent i punyent, fent entendre clarament a la ciutadania el **nou paradigma que comencem a fer.**

L'import de les **inversions que Catalunya necessitarà és una xifra immensa, de prop de 125.000 milions d'euros fins el 2030 i de 300.000 milions fins el 2050, xifra que demana que sigui feta entre el sector públic i el sector privat.** És important que **les empreses es posin davant el camí**, adaptant els seus processos, introduint energies renovables, canviant els seus productes i serveis, etiquetant adequadament, fent pedagogia agrupant-se en col·lectius tractors i invertint en el desenvolupament de nova tecnologia renovable i en la instal·lació dels nous parcs fotovoltaics i eòlics. Per la seva part, **les administracions públiques han de facilitar aquest camí a les empreses**, alhora que s'han d'implicar en la rehabilitació de tots els edificis públics, han d'ajudar a la rehabilitació d'habitatges i d'edificis de petites empreses, han d'impulsar el transport públic, han d'instal·lar punts de càrrega elèctrics, han de construir carrils bici dintre de les poblacions i, entre elles, han d'introduir menús vegetarians a les escoles, ha de desenvolupar un registre d'amortització d'estructures de formigó, han d'arribar a l'excel·lència en la recollida de residus per obtenir una fracció orgànica i de residus de qualitat, han d'agrupar ramaders per desenvolupar centres de metanització de purins, i han de desenvolupar la gasificació dels residus orgànics per la obtenció de gas renovable.

Ara més que mai la col·laboració público-privada és necessària. La creació de sinèrgies és bàsica per fer un camí tan complex en tan poc temps. La dinàmica està aturada i requereix un impuls fort per arrencar.

PER TOT AIXÒ, ELS SIGNATS DEL DOCUMENT **"IMPULSEM LES RENOVABLES** MANIFESTEM ELS SEGÜENTS PUNTS:

1. **IMPULSEM LA CONCERTACIÓ.** La concertació entre administracions públiques, institucions i societat civil ha de ser la pauta per assolir la neutralitat climàtica el 2050 i la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH) en un 55% el 2030. Els poders polítics han de liderar la transformació energètica del nostre país amb la premissa de la concertació i el diàleg.
2. **IMPULSEM LA SOBIRANIA ENERGÈTICA.** Catalunya ha de definir un model energètic que garanteixi la seva sobirania energètica. No podem dependre de l'exterior en matèria energètica i que això condicioni el nostre creixement econòmic. Per tant, impulsem la sobirania energètica per assolir la sobirania tecnològica i la sobirania econòmica.
3. **IMPULSEM LA COL·LABORACIÓ.** Ens resulta imprescindible afrontar els debats i contradiccions que aquest repte majúscul ens imposa, en els espais que calgui, a les taules on sigui necessari, per a la construcció de les solucions en el curt i en el llarg termini que ens permetin fer un trànsit assumible de la nostra societat cap a la fita global de preservació del nostre medi ambient i la garantia d'un desenvolupament sostenible. I tot això per mitjà de la col·laboració públic-públic i de la col·laboració públic-privada.
4. **IMPULSEM LES TRAMITACIONS.** Resulta imprescindible que es deixin d'aplicar moratòries i altres mecanismes de paralització a la multitud de projectes que hi ha a l'espera de ser autoritzats, en el benentès que, en molts casos, només es tracta d'endarrerir la presa de decisió sense que s'aportin propostes alternatives.
5. **IMPULSEM LES OPORTUNITATS.** Existeixen importants oportunitats de generar nous models de negoci i sectors industrials vinculats a la transició energètica, que fomentin una nova indústria en el conjunt del país que garanteixi ocupació de qualitat i inversió tecnològica. Els reptes que hem d'assumir, doncs, també ens aporten oportunitats immenses, que hem de saber aprofitar.
6. **IMPULSEM LA RESPONSABILITAT.** Interpel·lem a totes les administracions públiques, en tots els nivells, estatal, autonòmic i local, perquè afrontin de manera urgent i corresponsable, amb la societat de la que són representants, una resposta a les transformacions que ens

caldran per assolir els compromisos, atès que la demora en la presa de decisions i la seva implementació només farà que accentuar les dificultats que haurem d'afrontar.

7. **IMPULSEM EL COMPROMÍS.** Compromís amb el món i amb la Unió Europea. Compromís amb l'objectiu de neutralitat climàtica del 2050. Compromís amb un desenvolupament sostenible. Compromís amb un model productiu descarbonitzat.
8. **IMPULSEM LES RENOVABLES.** Davant l'obligació de reduir les emissions de CO₂ en el 55% abans de l'any 2030, ens cal avançar decididament i amb urgència per l'impuls de les energies renovables, i que els poders públics liderin la transformació energètica del nostre país només amb el matís de que es faci des de la concertació i el diàleg amb el sector privat.

Barcelona, 15 de novembre de 2021

